

допъзва сѧ съ това, дѣто владика-та, подиръ лю-
 тюргѣжъ, на конж-то е той вмѣсто Христа, мѣе на
 свещеницы-тѣ крака-та както е Христосъ мѣе на
 ученицы-тѣ си крака-та. На средъ църквѣ на ам-
 конъ-а владика-та сѧ съзлече, а около него настѣ-
 датъ дванадесетъ свещеницы, подиръ това владика-
 та споредъ дѣмы-тѣ на евангеліе-то отъ Іоанна,
 кое-то четѣ дѣаконъ-а гласно, зема убръсъ-а (кър-
 пѣ-тѣ) налѣе водѣ въ умивалницѣ-тѣ, та имъ
 умива крака-та. За да бы было това мѣе на
 крака-та съзвѣмъ такова, какво то е было Хри-
 стово-то, то владика-та и найстарый-а свещеникъ
 поемватъ отъ дѣаконъ-а четеніе-то на евангеліе-то:
 свещеникъ-а изговарѣ дѣмы-тѣ, кои-то е рекъ
 апостолъ Петръ, като не си давалъ крака-та, да
 ги умѣе Христосъ, а владика-та подновѣва отго-
 воръ-а Христовъ, и найпослѣ пакъ сѧ облича и сѣ-
 дѣ междѣ свещеницы-тѣ, и довършава евангеліе-
 то, дѣмаючи вмѣсто самого господѣ: „вы наричате
 мене учитель и господѣ, и право казвате, защото
 съмъ то; инди, каза, господѣ и учитель, като ви
 умѣхъ крака-та, то и вы сте длъжни да мѣете кра-
 ка-та единъ дѣгомъ, защото азъ ви дадохъ при-
 мѣръ, да правите и вы тѣй както азъ вамъ на-
 правихъ. Истина, истина, вы казвѣмъ: не е слѣ-
 га-та по голѣмъ отъ господарѣ-а си, нито е по-
 слѣдникъ-а по голѣмъ отъ оново, кой-то го е
 проводилъ. Като това знаете, блазѣ ви, ако го
 извършавате.“